

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **P. M.**, proti žalované: **Vězeňská služba ČR, Vazební Věznice Praha Pankrác**, se sídlem Soudní 988/1, Praha 4, o žalobě proti hodnocení žalobce ze dne 20. 4. 2021 vypracovaného k žádosti žalobce o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody zn. VS-61685/ČJ-2021-800232, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 7. 2021, čj. 10 A 69/2021-30,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl u Nejvyššího správního soudu kasační stížností v záhlaví označené usnesení Městského soudu v Praze, jímž městský soud odmítl jeho žalobu proti nezákonnému zásahu. Tou se stěžovatel bránil proti hodnocení, které ve vztahu k jeho osobě vydal k žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody ředitel žalované. Současně s kasační stížností stěžovatel požádal o přiznání osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu soud ustanovil zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud mu nevyhověl a usnesením ze dne 18. 10. 2021, čj. 8 As 252/2021-22, žádost o osvobození od soudních poplatků i návrh na ustanovení zástupce zamítl. Dospěl k závěru, že kasační stížnost je zjevně bezúspěšná. Hodnocení, proti němuž stěžovatel žalobou brojil, totiž podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přímo nezasahuje do veřejných subjektivních práv, a tedy nemůže představovat ani rozhodnutí ve smyslu § 75 s. ř. s., ani nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. (jak uvedl již v napadeném usnesení městský soud). Proto v tomto řízení stěžovateli nepřísluší osvobození od soudních poplatků, a to bez ohledu na jeho případnou nemajetnost. Nejvyšší správní soud tak stěžovatele výše uvedeným usnesením zároveň vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč ve lhůtě 15 dní od doručení usnesení, k předložení plné moci jemu udělené advokátovi anebo prokázání právnického vzdělání (srov. § 105 odst. 2 s. ř. s.) ve lhůtě 2 týdnů a k doplnění důvodů kasační stížnosti, pro něž usnesení městského soudu napadl, ve lhůtě 1 měsíce.

[2] Usnesení NSS čj. 8 As 252/2021-22 bylo stěžovateli osobně doručeno dne 21. 10. 2021. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak skončila dnem 5. 11. 2021. Stěžovatel však v této lhůtě (ani později ke dni vydání tohoto usnesení) výzvě soudu na zaplacení soudního poplatku v souvislosti s podáním kasační stížnosti nevyhověl, ani nepožádal o osvobození od soudního

poplatku anebo prodloužení lhůty k jeho úhradě. Byl přitom řádně poučen o následcích nesplnění poplatkové povinnosti. Stěžovatel na výzvu soudu nijak nereagoval.

[3] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Jelikož stěžovatel neuhradil; soudní poplatek, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil s ohledem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že stěžovatel ve lhůtě stanovené soudem (resp. doposud) ani nedoložil splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., ani nedoplnil důvody kasační stížnosti. I přes neodstranění takto vytčené vady kasační stížnosti a řízení o ní však bylo namísto řízení zastavit pro nezaplacení soudního poplatku, neboť tento postup má přednost před odmítnutím kasační stížnosti (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, čj. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, čj. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 As 240/2016-70, či ze dne 22. 3. 2018, čj. 8 As 227/2017-35).

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. listopadu 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu